

CELOSLOVENSKÉ POĽOVNÍCKE SLÁVNOSTI

„DNI SV. HUBERTA 2010“

Medzi najvýznamnejšie poľovnícke slávnosti patria na Slovensku Dni Sv. Huberta, ktoré sa konajú tento rok vo Sv. Antole 3. až 4.9.2010. Tento rok nejde len o zhodnotenie ročných výsledkov poľovného hospodárenia a vytýčenie nových cieľov, ale aj o vyvrcholenie osláv 90. výročia organizovaného poľovníctva na Slovensku.

V tomto príspevku chcem priblížiť niektoré poľovnícke tradície, ktoré vychádzajú z pradávnych legiend a tradícií. Na Slovensku sa poľovníci pri „krste“ nového člena alebo pri „krste“ poľovníka, ktorý prvýkrát ulovil určitý druh poľovnej zveri, odvolávajú na Dianu, bohyňu lovu, a na Sv. Huberta, ktorý je „oficiálnym“ patrónom poľovníkov.

Diana bola najskôr bohyňa sveta a života, neskôr sa z nej stala bohyňa mesiaca, lovu a ochrankyňa žien (osobitne pri pôrode). V rímskej dobe ju stotožňovali s gréckou bohyňou Artemidou, resp. Hekatou. Meno Diana má pôvod v latinskom diviana („božská“), prípadne môže súvisieť aj s latinským dies (deň) a význam by bol „jasná, žiarivá“. Pri talianskom meste Aricia mala zasvätený háj, v ktorom bola uctievaná ako Diana Nemorensis.

Tí, čo poznajú svätcov z legendových životopisov, si o sv. Hubertovi azda najlepšie zapamätali, že bol náruživý poľovník. Raz, keď na Zelený štvrtok poľoval, podľa legendy uzrel veľkého jeleňa, ktorému sa týčil medzi parohami kríž. Pritom počul hlas, ktorý ho vyzýval, aby sa zriekol svetských záľub.

Tento zážitok v ňom zanechal hlboký dojem a keď o dva roky neskôr ovdovel, utiahol sa do lesa, kde videl jeleňa s krížom a žil v odriekaní a pokání. Na základe tejto legendy si poľovníci vo viacerých krajinách najmä Západnej Európy (aj na Slovensku) zvolili sv. Huberta za svojho patróna a usporadúvajú na jeho sviatok slávnostnú poľovačku na jelene (vtedy je obdobie jelenej ruje) s veľkolepým ceremoniálom.

Historici sú však pri hodnotení spomenutej legendy veľmi zdržanliví. Hovoria, že vo svätopiseckej literatúre sa objavuje až niekedy po r. 1400. Ako spoľahlivé uvádzajú o sv. Hubertovi, že pochádzal z významného rodu v severnej Gálii (Holandsko–Belgicko). Dátum narodenia nepoznáme. Za kňaza ho krátko po tom, čo ovdovel, vysvätil Sv. Lambert, ktorý neskôr zomrel mučeníckou smrťou. Sv. Hubert sa v rokoch 703–705 stal biskupom v diecéze Tongres-Maastricht ako nástupca Sv. Lamberta. Ako bis-

kup prežil plodný život. Veľa ľudí pod jeho vplyvom prijalo vieru, hovorí sa, že vďaka nemu sa stali aj viaceré zázraky. V Liège vystaval svätyňu, do ktorej umiestnil Lambertove relikvie. Sv. Hubert zomrel roku 727, možno aj na následky nešťastného poranenia pri rybačke.

O šesťnásť rokov neskôr otvorili jeho hrob a jeho telo našli neporušené. Zvest' o tom sa dostala až na kráľovský dvor. Biskupovo telo preniesli do nového hrobu pred hlavným oltárom kostola kláštora v mestečku Andage (Belgicko), ktoré z úcty k svätcovi čoskoro premenovali na Saint Hubert. Bolo to 3. novembra 743. Tak sa tretí november stal sviatkom sv. Huberta.

O tom, že táto tradícia je stále živá, svedčia aj tradície, ktoré dodržiavajú aj členovia nášho Poľovníckeho združenia Dudváh. Sú to nielen slávnostné fanfáry pred začiatkom a po skončení lovu, ale aj slávnostný výrad ulovenej zveri ozdobený vetvičkami a horiacimi vatrami v rohoch výradu, ale aj tradícia krstu lovcov, ktorí prvýkrát ulovili určitý druh poľovnej zveri.

Marián Bernadič

